Ч. 132 (13.371). Львів, четвер 25. травня 1933. Poeztowa opłata zapłacono ryczałtem, Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голенції, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

†

о. Александер Стефанович

Священик-ювилят, емерит. професор і визначний український громадський діяч та публіцист, помер у Львові 23. травня ц. р. по трудах свого 86-літнього життя в 61. році священства.

З Покійним сходить у могилу один з найзначніших українських громадян старшого покоління, якого активність і завсіди рухливий, живий ум мусіли подивляти всі ті, що його знали. Справді! Не було такої справи в нашому національному житті, якою він не цікавився, не було такого доброго почину, до якого він не приложив би своїх рук. Ми, члени Редакції „Діла“, якому о. проф. Стефанович зберіг глибоку відданість аж до смерти, знаємо найкраще, яку широку сферу зацікавлення обіймав ум Покійного, як живо й розумно реагував о. Ст. на ріжні прояви в українському нац. житті, як часто навідувався він до нас зі статтями й замітками, а то й цілими студіями на ріжні-преріжні, все актуальні теми нашого збірного буття, збогачуючи наш орган безінтересовно впродовж цілого його істнування плодами свого духа, свого знання і великого життєвого досвіду. За все те, за працю цілого життя складає нині Редакція „Діла“ доземний поклін свому покійному співробітникові, якого заслуги в нашому національному відродженні записані раз на все тревалими буквами. В. Й. П.!

*

О. Стефанович Александер уродився 17. липня 1847 р. в селі Озерянах коло Товмача, де його батько був священиком. Початкову науку дістав у початковій школі (тоді німецькій) ОО. Василіян у Бучачі. Середню освіту одержав у станиславівській гімназії, де зложив іспит зрілости у 1867 р. Потім записався на богословський виділ львівського університету, де перебув два роки, а слідуючих два роки студіював у Відні. В 1873 р. зложив іспит на катехита середніх шкіл і під кінець цього року обняв становище учителя релігії в обох учительських семинаріях (мужеській і жіночій) у Львові. На цьому становищі перебув аж до 1907 р., коли перейшов у постійний стан спочинку (на емеритуру).

В молодих роках о. Стефановича замітний був серед молоді живий національний рух. Були це 60-ті роки, коли в Австрії входила в життя нова конституція. Тоді повіяло новим духом і на Галицькій Землі. Найвразливішою на це була очевидно наша молодь, що захоплювалася нашим минулим і віддавала ся тодішньому романтизмові, який регенерував і відроджував цілі народи. В 1865 р. заложили гімназисти вищих кляс у станиславівській гімназії тайну українську громаду, яка поставила собі за завдання не тільки працю над собою, але й працю над українським народом, над його національним освідомленням і над культурним піднесенням. Молоді ідеалісти йшли між нарід, вивчували його пісні, збирали їх, студіювали мову та працювали над його національним освідомленням. Українські громади поширилися в тих часах на всі гімназії у Сх. Галичині і відіграли в нашому національному відродженні незвичайно додатню ролю. В них набирала наша молодь національного гарту, в них знайомилася з великим і трагічним українським минулим, в них пізнавала українську літературу, в них училася національного патріотизму. З тих громад виходили пізніші національні провідники і найкращі громадські діячі. О. проф. Стефанович саме й належав до того типу наших заслужених громадян, що проходили крізь громадське і національне виховання громад.

Ставши професором двох учительських семинарій, о. Стефанович мав великий вплив на українську молодь тих шкіл. Він виховував її в національному дусі та дав українському народові цілі кадри національно свідомого учительства.

Але попри свою педагогічну працю займався він все незвичайно живо громадськими справами. Зараз-же в перших роках новозаснованої „Просвіти“ був членом її Головного Виділу і вів деякий час видавничий відділ. Маючи великі звязки з духовенством, а також зі своїми товаришами, як світськими, так духовними, розповсюднював при їх допомозі масово видання „Просвіти“ в народі. Працював також пером. В 1877, 78 і 79 рр. опрацював українську бібліографію та опублікував її у Славянськім Бібліографічнім Збірнику. В 1878 р. написав „Історію християнсько-католицької церкви“, як підручник для середніх шкіл. Другим накладом появилася вона в 1903 р. Була це перша цього роду історія, що знайомила нашу молодь докладно також з історією східної і зокрема української церкви. Та найкориснішою його працею в церковно-національній ділянці було видання при співучасти о. д-ра Сильвестра Сембратовича (пізнішого галицького митрополита) першого молитовника в українській мові, на що дозволила і тодішня духовна влада. До того часу вживали у нас мущини старославянських, а жінки переважно польських молитовників. Ці останні нераз бували причиною навіть відчужування від свого рідного, бо не треба забувати, що були це часи, коли одинокою признакою національної приналежности до українського народу була для численних наших людей, особливо по містах, їх церковна приналежність і обряд. Поява українського молитовника ставала на перешкоді цього роду відчужуванню від свого народу.

В 1879 р. перебув о. проф. Стефанович поважну недугу, але перейшовши її побільно, віддався знову цілою душею громадській праці. Він між іншим був у 1880 р. одним з основників „Діла“ і помістив вже в першому числі його статтю про потребу й вагу бурс для нашого народу. На сторінках „Діла“ за весь час його істнування аж по останні дні містив він дуже численні свої праці та статті на всякі актуальні громадські теми, особливож на теми педагогічні та шкільні. В 1885 р. був одним з основників „Українського Педагогічного Товариства“. Особливо живо опікувався справою львівської української школи ім. Шашкевича перед великою війною і навіть на старости літ, по війні, за польських часів зводив успішну боротьбу за її український характер і за відповідне приміщення. У 1883 р. взяв активну участь у заснуванні львівської національно-політичної організації „Народна Рада“, а пізніше став видатним членом української національно-демократичної партії і був десятки літ членом Народнього Комітету. На всіх політичних становищах був зправила незломним, неуступчивим борцем за повне право українського народу до власного життя.

Працював о. Стефанович і в наших економічних установах. Був членом Надзірної Ради „Народньої Торговлі“ і „Краєвого Союзу Кредитового“. Ставши в 1908 р. на чолі церковної кооперативи „Достава“ у Львові, зреорганізував її та повів так, що вона стала одною з кращих українських установ і членом Вид. Спілки „Діла“ від її оснування.

На церковному полі розвивав теж незвичайно оживлену діяльність. У 1891 р. брав активну участь у львівськім греко-католицькім синоді і обстоював там солідарно з українським духовенством права нашої церкви. В 1914 р. дав він на польську католицьку анкету в Кракові у справі польсько-українського порозуміння знаменну і гідну відповідь. Ця відповідь появилася друком уже по війні в 1929 р. в окремій брошурі п. н. „З передвоєнних документів“. У 1916 р., коли австрійсько-німецькі війська вступили на півночі на українську національну територію, вислав від Т-ва св. Апостола Павла до Ватикану і до австрійського міністерства віроісповідань обширний меморіял під назвою: „Пропамятне письмо про вагу української церковної унії для зединення східної церкви з католицькою і про вагу цього зединення для міжнародніх політичних відносин“.

Коли по війні почали вводити у нас целібат для духовенства, о. професор Стефанович став знову в обороні прав нашої церкви і духовенства та виступив проти примусового вводження целібату. В 1924 р. видав з іншими священиками й учасниками церковного синоду з 1891 р. брошуру під назвою: „Висвітлення до історії львівських синодів з років 1891 і 1897“, в якій опубліковано про незнані досі нашому загалові події, що мали місце на синоді. Рівночасно вислано до Риму меморіяли від греко-католицького духовенства і від священиків, учасників синоду, в яких виступлено проти нарушування постанов синодів. Ці меморіяли будуть творити важні документи для історії нашої церкви. Ще мин. року видав о. Ст. працю-спомини о. Северина Матковського п. н. „Три синодальні архієреї“, що є важним причинком до тої справи.

В 1923 р. святкував о. проф. Стефанович 50-літній ювилей свого священства. На те свято зїхалося багато учеників ювилята, взяли в ньому участь численні представники нашого громадянства, а львівський Митрополичий Ординаріят надав ювилятові за працю в Консисторії право ношення фіолетного колпака і пояса. Товариство св. Апостола Павла й „Українське Педагогічне Товариство“ (тепер „Рідна Школа“) іменували його з тої нагоди почесним членом.

Маючи на увазі всі вище описані заслуги о. проф. А. Стефановича на громадській, культурно-освітній, політичній, економічній і церковній ділянці, Загальні Збори „Просвіти“ з дня 21. березня 1929 р. признали йому найвищу почесть, а саме іменували його почесним членом Товариства.

Перенесення до церкви і похорон.

Перенесення тлінних останків Покійного з дому жалоби при вул. Чарнецького 26 до церкви Успення Пресв. Богородиці відбудеться в четвер 25. травня в год. 5. пополудні. В пятницю 26. травня в год. 9. рано розпічнуться похоронні відправи, а відтак відбудеться похорон на Личаківський цвинтар.

Wyciąg protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego Sąd okręgowy Wydział VI karny we Lwowie w składzie S. O. W. [illegible]yński jako Przewodniczący, S. O. M. Młynarski i Dr. [illegible]ocker jako głosujący w sprawie konfiskaty Nr. 117 czasopisma „Diło“ z daty Lwów dnia 10. 5. 1933 do Sygn. [illegible] Pr. 211/33 na posiedzeniu niejawnem w dniu 12. maja 1933 po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za uprawielmioną dokonaną dnia 8. 5. 1933 przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma „Diło“ Nr. 117 z daty Lwów dnia 10. 5. 1933 zawierającego w artykule „Radije nebo i zemla“ od słów „Same“ do słów „nas bje“ znamiona wyst. z art. 127 kk. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą przewidziane w § 21 ust. druk. z 17. 12 Dzpp. Cr. 6 ex 1863 tj. zarządzenie za przekroczenia na grzywnę do 400 złotych. Uzasadnienie: Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej artykułu ma na celu poniżyć zarządzenie władz państwowych wydane w związku z uroczystością Ukr. Młodzież Chrystusowi. Według §§ 487, 489, 493 pk. oraz §§ 36 i 37 ust. pras jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący Mendyński w. r. Protokuł. Turkiewicz w. r. Za zgodność Janowicz st. sekretarz.

Душні настрої.

(Від нашого кореспондента).

Париж, 19. травня 1933.

Войовнича частина тутешньої преси далі тільки слабо затаює свою невдоволеність „поміркованістю" передучорашньої промови канцлера. А. Гітлер виголосив одну з тих промов, які в останньому десятку років відчитували всі німецькі міністри від Штреземана до Брінінга (бо така і не інакша була „сензаційна" промова німецького диктатора) тай — перегородив осьтак сподіванки тих французьких кол, які вже хотіли були добувати шаблі для захисту польського коридору, навіть Польщі цілої тай всяких надбань версайського мира.

Зі сподіванок цих не вийшло ніщо — цим разом бодай.

Конференція для розброєння, яка їм віддавна, від самого початку, з принципу, була сіллю в очах і якій вони бажали швидкого катастрофічного кінця з вини Німеччини, знов врятована і знов буде волікти свої довгі й ялові „праці" — аж до нової крізи. Канцлерові — щоб і не казати, а таки вдалося поворотом до Штреземанівсько-Брінінгівської дипльоматичної манери трохи полатати дуже вже надірвану своїми співробітниками ситуацію, відвернути від Німеччини вину зриву конференції тай відобрати декому бажаний претекст вступити на шлях „діл" катастрофічного характеру. Пише нині один з чолових публіцистів воюючого націоналізму: „Гітлер виявився одночасно знаменитим для розбурхання отяжілої Німеччини і для приспання закордонної громадської думки. Він подає стрихніну одною рукою, хльороформ другою. Він розбурхує і успокоює. Він організує Німеччину? Привертає їй здатність вести війну і дістати навіть без відклику до зброї, шляхом онесмілення й погрози, все, що війна могла би дати? Одно й друге нараз. Уявіть собі в центрі Европи великий нарід з породи людей, яким осоружно помирати в ліжках. Уявіть собі, що цей нарід поставлений на ноги і осмілений політично, соціяльно й військово. Чого він не міг би вимагати? Адже не так давно тому Німеччина Вільгельма ІІ-го, сперта на найбільшу воєнну машину, яку знає історія, не сходила з дива, коли котрийсь нарід посмів ставити їй опір. Привід до війни, безпроволочної чи будучої, нині готовий; невиключений також й напад, на холодно підготовлений або й заімпровізований наїзд: а все те вкупі вимагає від нас збільшеної уваги й розваги..."

Ось вам і зразок міркувань більшої частини французької преси про міжнародню ситуацію: маємо на увазі не тільки ґазети явно шовіністичні, а й звичайні, т. зв. бульварні щоденники з міліоновими накладами — одним словом ту велику ґазетну армію, яку має в своїй залежности премогучий синдикат тяжкої промисловости, синдикат фабрикантів зброї й інших воєнних засобів. Цей тон великих ґазет кидає острах у широкі маси французької людности, безперечно й щиро миролюбиві; на відгомони цього остраху тут тепер попадається на кожному кроці — в приватних розмовах так само як у господарських справах.

А ліва, соціялістична й пацифістична (серед останньої тепер щораз замітніше вибиваються католицькі голоси) преса ані рішучости потрібної для відпору не має, загукана промахами нового німецького режіму, ані не може мірятися своєю розповсюдненістю з міліоновими накладами тієї преси, якій не зробить кривди той, хто назве її „войовничою".

Прецікавий симптом: чи не в усіх без виїмку великих тутешніх орґанах щойно згаданого типу від кількох днів знов пишно й буйно розквітає польська пропаґанда на широку міру. Знов посипалася, річ очевидна, рясна манна на відому породу тутешньої публіцистики. І знов сторінки й стовбці великих щоденників і великих місячників прикрашують повними віри й захоплености статтями, розвідками й дописами — все в користь надійної, непохитної союзниці Франції на сході Німеччини. Два-три останні роки ми були тут трохи позбавлені цього роду публіцистики: від розважливої закордонної політики попередніх німецьких кабінетів потрохи підривався ґрунт під такою пропаґандою. З приходом гітлеризму в Німеччині все те знов зміняється, а французько-німецькі взаємини знов попалися на похилу площу. І багато дечого з того, що було осягнене на шляху до привернення права й справедливости в Европі, нині знов усувається в тінь.

Ще інший цікавий симптом: раптова захопленість східними союзами Франції, виявлювана в пресі, торкається майже виключно тільки Польщі; про Чехословаччину ледви коли й чути, а остання промова п. Бенеша про ревізію договорів стрілася тут з оцінками вільними від усякого ентузіязму.

До Чехословаччини і п. Бенеша ще треба буде нам вернутися.

Чи Ви як батько призадумалися над тим, як виглядатиме життя Ваших найближчих на випадок Вашої ненадійної смерти? Зробіть це негайно, а тоді певно забезпечите своє життя в одинокому

УКРАЇНСЬКОМУ ТОВАРИСТВІ ОБЕЗПЕЧЕНЬ НА ЖИТТЯ Й РЕНТИ

„КАРПАТІЯ",

ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 38 (власна камениця).

Радикальний зворот у ситуації Европи.

Здійснення пакту 4-ох великодержав.

Львів, 23. травня 1933.

Цілий світ зелектризований вісткою, що нібн то вже „похоронений" римський проєкт пакту 4-ох европейських великодержав не тільки „воскрес", але й із проєкту став доконаним фактом. Ще тиждень тому лунали боєві заяви льорда Гейльсгама і мін. Поля Бонкура. Ще тиждень тому всім здавалося, що Німеччина є цілком ізольована та що своєю ексклюзивністю і незручністю змобілізувала проти себе своїх противників і приятелів та наразилася на безпосередню небезпеку міжнародніх репресій. Поклик през. Рузвельта найшов у світовій пресі оцінку, як крик перестороги перед загибіллю. Заяву Гітлера стрінула широка прилюдна опінія як тактичний відворот під натиском згаданих франко-анґлійських погроз та американських порад. Одначе швидше, ніж хтонебудь міг сподіватися, виявилося, що значіння протинімецьких виступів було далеко менше а виступу Рузвельта й Гітлера далеко більше: тайна дипльоматія безперервно працювала за кулісами зовнішнього шуму і переводила справу, про яку серед того шуму публика вже майже забула.

Цією справою був голосний проєкт, устійнений у Римі поміж премієрами Італії і Вел. Британії Мусолінім і Мекдональдом, проєкт реорганізації співпраці европейських держав та зміни міжнародніх відносин в Европі. Пропаґуючи ідею постійного бльоку 4-ох великодержав — Англії, Італії, Франції і Німеччини — той проєкт фактично звертався проти Ліґи Націй, як установи, що була знаряддям Франції (і її союзників), отже посередньо підважував цілу післяверсайську систему, яка по одному боці ставила Францію, Малу Антанту і Польщу та по другому боці Німеччину й Совіти (з якими німці були змушені у тій ситуації творити рапальський союз). Отже

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 25. ТРАВНЯ 1933.

СТЕФАН ЦВАЙҐ. 3)

ҐУВЕРНАНТКА.

(Продовження.)

Дівчина зачинає нагло тремтіти і зі зворушення не може далі говорити. Молодша притулюється ще тісніше до неї. — Що... що таке?

— Тоді вона сказала: „Яж маю від тебе дитину!"

Як блискавка зривається мала: — Дитину! Дитину! Це-ж неможливе!

— Але вона це сказала!

— Ти певно зле чула.

— Ні, ні! А він це повторив, кинувся зовсім так само як ти і крикнув: „Дитину!" Вона довго мовчала, а потім сказала: „Що тепер буде?" А потім...

— Потім ти закашляла, і я мусіла втікати.

Молодша зовсім оголомшена, дивиться перед себе. — Дитину! Цеж неможливе. Деж моглаб вона мати цю дитину?

— Я не знаю. Власне цього я й не розумію.

— Може де дома... заки прийшла до нас. Мама, розуміється, не дозволила їй взяти її зі собою через нас. Тому то вона така сумна.

— Але йди, тож тоді Оттон ще зовсім її не знав!

Обі замовкають, безрадно, безпомічно побиваючись у думках. Ця думка мучить їх. І знову зачинає молодша: — Дитину, це зовсім неможливе! Як може вона мати дитину? Адже вона незамужна, а тільки замужні жінки мають діти, це я знаю.

— Може вона була замужна.

— Алеж не будь така дурна. Авжеж не з Оттоном.

— Отже як...?

Безрадно дивляться на себе.

— Бідна панна Ельза — каже одна дуже сумно. Раз-по-раз вертається те слово, вливаючись як почутливе зітхання. І кожний раз палахкотить у нім полумя цікавости.

— Чи це дівчинка, чи хлопчик?

— Хто це може знати?!

— Що ти думаєш... якби я її колись запитала... так дуже, дуже обережно...

— Ти з глузду зїхала!

— Чому... адже вона така добра для нас.

— Але що тобі стрілило до голови! Нам таких річей ніхто не говорить. Перед нами затають усе. Як ми приходимо до кімнати, вони завжди переривають розмову і говорять з нами про самі дурниці, так якби ми були діти, а я маю вже тринацять літ. Нащо будеш питати, нам і так говорять лише неправду.

— Але я так хотіла би знати.

— Ти думаєш, що я ні?

— Ти знаєш... що я власне найменше з того розумію, це те, що нібито Оттон мав би нічого про те не знати. Тож кожний знає, що має дитину, так як знає, що має родичів.

— Він лише так удавав, драбуга. Він завжди так прикидається.

— Алеж не в такій справі. Лише... лише... як хоче нам зробити якогось збитка...

Втім надходить панна Ельза. Вони зараз вмовкають і буцімто працюють. Але збоку зиркають на неї. Її очі так якби зачервонілі, її голос глибший і більше вібрує як завжди. Діти сидять тихенько: дивляться нараз на неї з якимсь набожним острахом. — Вона має дитину — мусять думати все наново — тому вона така сумна. І поволі смутніють і вони самі.

*

На другий день при столі, чекає на них несподівана вістка. Оттон випроваджується з хати. Він заявив вуйкові, що стоїть тепер саме перед іспитами, що мусить більше працювати, а тут йому занадто перешкоджають. Він візьме собі денебудь кімнатку на ці один-два місяці, заки все промине.

Діти страшно хвилюються, коли це чують. Вони вичувають якийсь таємний звязок з учорашньою розмовою, прочувають своїм загостреним інстинктом побоювання, утечу. Коли Оттон хоче попрощатися з ними, поводяться нечемно і відвертаються до нього плечима. Але слідять зпід ока пильно, як він стоїть тепер перед панею. Кутики її уст тремтять, але вона спокійно, без слова подає йому руку.

Цілком інакшими стали діти в тих кількох днях. Пропали їхні забави, їхній сміх, очі стратили веселий, безжурний блеск. Зате якийсь неспокій і непевність зачаїлися в очах, дике недовіря до всіх людей довкруги них. Не вірять уже в ніщо, що їм хто каже, вітрять брехню і підступ за кожним словом. Слідять і мишкують цілий день, обсервують кожний рух, виловлюють кожний відрух, кожний натяк. Як тіни снуються за всім, підслухують під дверима, щоби щось вивідати, горить у них якась пристрасна жадоба скинути темну сітку тієї тайни зі своїх неохотних плечей, або через її очко кинути бодай один погляд у світ дійсности. Дитяча віра, та радісна, безжурна засліпленість покинула їх. А дотого вони прочувають у напружености подій якийсь новий зудар і бояться, щоби його не пропустити. Від коли знають, що довкруги них брехня, стали дикими і причаєними, а навіть скритими і брехливими. Ховаються в присутности родичів поза удавану тепер дитинність і вибухають при них хижацькою рухливістю. Ціла їх істота просякла нервовим неспокоєм. Їх очі, які давніше мали лагідний, матовий блеск, стали мов би більше іскристі і глибші. Вони такі безпомічні у своїм вічнім вистежуванні і шпіонуванні, що тим більше зближуються до себе у своїй взаємній любові. Часом падають собі нагло в міцні обійми, охоплені почуттям своєї непевности, піддаючися трохи перебільшено нестримній, поривній потребі ніжности, або вибухають плачем. У їх життю за одним махом здавалось би без усякої причини, прийшла кріза. (Продовження буде)

[illegible]чесно з небезпекою ослабити на будуче [illegible] Франції і скріпити впливи Німеччини — [illegible]ський проєкт був величезною загрозою і для Со[illegible]в: бо він втягав Німеччину, єдиного великого [illegible] совітського союзника й найбільшо[illegible] в орбіту західно-европейської політики при пануючих настроях в Англії, Італії і Ні[illegible]ччині недвозначно зазначував на овиді не[illegible] будуччини — солідарний европейський протибільшовицький фронт.

[illegible]тому не диво, що негайно після проголо[illegible] у пресі того римського проєкту розпочала[illegible] [illegible]оти нього нагінка з ріжних сторін: Малої Антанти, Польщі й Совітів, при виразно неприхильному, хоч трохи маскованому становищу [illegible] французької. Прийшло до зближення по[illegible] Францією і Совітами та до затіснення майже [illegible]ельських звязків між Польщею і Совітами. По[illegible]ялися звістки про приступлення Польщі до Ма[illegible] Антанти. Протигітлерівська кампанія ці[illegible] [illegible]іжнародньої жидівської і соціялістичної пре[illegible] та політичні промахи нім. режіму влекшили [illegible]туацію противників пакту 4-ох. Стаття мін. Но[illegible]та, що Німеччина буде „дозброюватись" без[illegible] [illegible]ляду на мізерні вислідн конференції розброєння і невдача переговорів з німецьким делеґат[illegible] у Женеві Надольним довела до того загострення відносин, про яке ми згадували на вступі [illegible] серед якого пакт 4-ох став гейби зовсім неа[illegible]туальний.

[illegible]ро перелім у тому загостренню, який прий[illegible] [illegible] заявою Рузвельта, що деклярував охо[illegible]чість Америки до міжнародньої співпраці при передові виконання Европою конкретних 4-ох точок, та разом із миролюбною промовою Гітлера, — ми вже теж писали. Ще преса не перестала ком[illegible]тувати ті два виступи, як пішла по світі звістка про приїзд до Риму пруського премієра й най[illegible]ижчого Гітлерового співробітника — Ґерінґ. Два дні його тамошнього побуту зійшли на [illegible]змовах з італійськими державними керманичами та з акредитованими в Римі послами Англії [illegible] Франції. Нема вже ніякого сумніву, що ті розмови були вже фіналом цілої довгої і мороч[illegible]ливо[illegible] попередньої дипльоматичної акції. У вислідi являється пакт 4-ох у новій редакції, з далеко посуненими уступками Франції, з пропущенням точки про ревізію границь, з застереженням більшого голосу малим державам, з притупленим вістрям надрядного „директорського" характеру бльоку 4-ох. А проте — пакт 4-ох таки воскре[illegible] і останні звістки кажуть, що 1-го червня урочи[illegible]о підпишуть його у Римі премієр-міністри Англії[illegible] Франції, Італії та канцлер Німеччини. Не є т[illegible]ж виключене, що у звязку з деклярацією Рузве[illegible]та та останньою заявою Нормана Дейвіса у [illegible]еневі про тіснішу співпрацю Америки з Европо[illegible] — до пакту 4-ох приступить також Амер[illegible], [illegible]ючи цим з одного боку ґарантію безпеки Ф[illegible] та з другого боку скріплюючи звторит[illegible] [illegible] нового ареопаґу.

О[illegible] [illegible]ова редакція пакту 4-ох не вдоволила по[illegible] [illegible]дничих противників. *Півофіціяльні заяви [illegible] [illegible]ській проурядовій пресі заповідають [illegible]разно неґативне становище Польщі супро[illegible] пакту без огляду на його форми і без[illegible] цілі.* Признаючи, що в нинішній редак[illegible] [illegible]у 4-ох це радше „формальність" для [illegible] особистого престіжу заанґажованих [illegible] [illegible]аві Мусолінія і Мекдональда, що це „не[illegible] [illegible]демонстрація" чи навіть ґротескове[illegible] [illegible] Польща всетаки передбачає у недалекій б[illegible]ні зміну обличчя того бльоку, який [illegible] [illegible]ти геґемоном Европи. І тому, читаємо в [illegible]ціяльній заяві у краківськім „Кур[illegible]", що [illegible] Прага, Білгород, Букарешт, Москва [illegible] і В[illegible]ава мають не менше сказати у тих спра[illegible] [illegible]рліна й Риму". Це така знаменна заяв[illegible] [illegible]ийдеться присвятити їй окрему ува[illegible]

Б. довголітній лікар Заг. Шпиталю у Львові
Д-р БОГДАН МАКАРУШКА
відчинив канцелярію
в ЧОРТКОВІ
при вул. Ґрунвальдській.

[illegible]ане[illegible] німецької фльоти.

[illegible]ня 2[illegible] м. відбулася в приявi Гітлера і мі[illegible]рів [illegible] парада цілої німецької военної фл[illegible], що [illegible]лила опісля на вправи. Параді при[illegible] [illegible]сячі людей. Гітлер виступив ко[illegible] [illegible] помості корбля „Шлезвіґ-Го[illegible]тайн", [illegible]ьота відпилила на вправи в бо[illegible] порядку [illegible] торпедовці, панцирники і два [illegible]ві [illegible]ки „Кеніґсберґ" і „Ляйпціґ".

—o—

Відкриття нагробника Івана Франка.

Комунікат Технічної Секції ч. 2.

СВЯТО ВІДКРИТТЯ НАГРОБНИКА

Пригадується, що початок Свята відкриття нагробника на Личаківському цвинтарі є визначений на год. **7.30** вранці (не на год. 9-ту, як це було оголошене давніше).

ЗБІРНИЙ ПУНКТ УЧАСНИКІВ СВЯТА.

Збірними пунктами для учасників Свята відкриття є частина Личаківського цвинтаря (кло головної брами) та вул. св. Петра і Пекарська разом з бічними вулицями.

З огляду на обмежене місце на цвинтарі, на цвинтар може увійти лише невелика частина учасників Свята. Перед відкриттям будуть впущені на цвинтар лише слідуючі особи: Рідня пок. Ів. Франка, члени Комітету, члени Парляментарної Репрезентації, делеґати центральних установ і організацій, Гості зпоза границь Галичини, делеґати повітових установ та члени хорів і орхестр, які виконують поодинокі точки програми на цвинтарі.

На цвинтар впускатимуть впорядчики лише за окремими картами вступу, які львівським установам та згаданим вгорі хорам і орхестрам розіслала вже Технічна Секція.

Для уможливлення вдержання конечного ладу, проситься делеґатів повітових установ, щоби мали зі собою відповідні повновласти, якими викажуться перед впорядчиками при вході на цвинтар.

Місця на цвинтарі вкажуть поодиноким ґрупам впорядчики.

Впорядчики дістали строге доручення не впускати нікого на цвинтар без карти вступу, або без повновласти.

Завваги: Колиб котранебудь з львівських установ через недогляд не одержала найпізніше до пятниці 26. ц. м. карт вступу, прохаємо зажадати їх у секретаря Комітету п. І. Полюги, книгарня „Просвіти", Руська ч. 1, тел. 13-40).

Загал громадянства як з краю, так і зі Львова збирається зорґанізовано на вул. Пекарській і бічних в слідуючий спосіб:

I. ґрупи з повітів тернопільського воєвідства займають вулиці: св. Петра від вул. Личаківської по головну цвинтарну браму, вул. Піярів по обох сторонах вул. св. Петра і вул. св. Павла.

II. ґрупи з повітів станиславівського воєвідства займають вулиці св. Петра від гол. цвинтарної брами до вул. Кохановського і гор. частину вул. Пекарської по Анатомію.

III. ґрупи з повітів львівського воєвідства займають вулиці: Пекарську від Анатомії по вул. Гловінського і вул. Гловінського на Боніфратрів.

Вимок становить ґрупа з повіту Дрогобич, як родинного повіту Поета, яка уставиться не в районі львівського воєвідства, а на вул. св. Петра ліворуч від брами цвинтаря в районі тернопільського воєвідства.

Усі установи разом з їх членами виступають корпоративно під проводом виділів установ з вінцями і прапорами або таблицями на чолі кожного відділу.

В районі кожної ґрупи буде находитися окремий санітарний відділ.

ВІНЦІ І ТАБЛИЦІ.

Вінці можуть бути тільки **зі зелені або квітів.** На таблицях можуть бути поміщені написи виключно інформативного характеру (це є прим. назва установи, села та повіту). Таблиць зі всякими іншими написами до походу не допуститься.

ПОХІД І ДЕФІЛЯДА.

Щоби уможливити всім учасникам Свята зложити поклін Могилі, відбудеться дефіляда попри нагробник.

На чолі походу йтиме ґрупа Дрогобич, за нею ґрупи повітів тернопільського, відтак станиславівського, а далі львівського воєвідств.

Вінці складати коло нагробника.

РОЗВЯЗАННЯ ПОХОДУ.

Комітет Свята не одержав дозволу на похід через місто, тому похід розвяжеться безпосередньо при виході з цвинтарної брами на вул. св. Петра.

Учасники зі Львова розходяться зараз спід брами. Відділи з краю відходять під проводом своїх відпоручників малими окремими гуртками на площу чит. „Просвіти" при вул. Крупярській, ч. 15 або на площу „Сокола-Батька", де пополудні відбудеться свято молоді Рідної Школи.

Відкриття на цвинтарі і похід закінчиться в такому часі, щоби учасники відкриття мали змогу відпочати перед святочною Академією, яка починається в салі Великого Міського Театру в год. 11.30 вполудне.

ПРИГАДКА В СПРАВІ ПІДВОД І НІЧЛІГІВ.

Пригадується, що підвод не будуть впускати в границі Великого Львова. Постій для підвод визначив Комітет по селах: Скнилів Вел. і Малий, Рудно, Рісна Руська, Збоїска, Малехів, Ляшки Муровані, Лисиничі, Підбірці, Підберізці, Винники, Солонка Велика.

Вже в суботу приїде до Львова більша кількість гостей зпоза Галичини. Проситься львівських громадян, які можуть уділити хочби одно два місця на нічліги, щоби зголосили їх ласкаво найпізніше до пятниці вечором т. є. 26. травня ц. р. до книгарні Т-ва „Просвіта", вул. Руська ч. 1. на руки п. Полюги Івана.

ЗАКЛИК ДО ГРОМАДЯНСТВА.

Комітет Свята і впорядчики є відповідальні перед владою не лише за лад і порядок на Святі, але також за всі шкоди, спричинені учасниками Свята. З огляду на великі технічні трудноші при збірці Громадянства і уставці походу, спричинені браком відповідної площі в сусідстві нагробника, конечна є найбільша карність серед учасників Свята і підпорядкування директивам впорядчиків. Цей наш апель відноситься передовсім до громадянства міста Львова, якого буде найбільше і яке на жаль не все бере корпоративну участь в того рода святах та через те утруднює вдержання належного ладу.

Комітет надіється, що це свято буде черговим виявом культури і орґанізованности українського Громадянства.

*

УЧАСТЬ УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА В СВЯТІ.

Ціле українське зорґанізоване жіноцтво бере участь у Святі Відкриття Нагробника Івана Франка! Збірка — ріг вул. Пекарської і Гловінського, в год. 7. рано.

За Головний Виділ Союзу Українок:

М. Рудницька, голова. **І. Лунева,** секретарка.

Виділ Філії Союзу Українок на місто й повіт Львів, запрошує всіх своїх членів та всі Кружки на терені м. Львова та львівського повіту взяти участь у Святі.

К. Лукіяновичева, заст. голови. **М. Мудрикова,** секретарка.

Мораторія для німецьких довгів.

Як повідомляють з Льондону, президент німецького державного банку д-р Шахт одержав на конференції з американським делеґатом Норманом згоду ґубернатора анґлійського банку на мораторію у відношенні до платности рат з титулу позички Юнґа та інших довгоречинцевих рат. На зборах вірителів, скликаних до Берліна на 29. ц. м. має прийти до остаточної згоди на мораторію з тим, що Німеччина буде вплачувати що місяця стільки, скільки може, німецькими марками до банку міжнародніх оплат на рахунок тих позичок. Той рахунок буде замкнений для вірителів, але відкритий для німецького уряду, який зможе затягати з нього позички на публичні роботи й на кольонізацію Сх. Прус задля припинення безробіття.

Міліони долярів на боротьбу з Німеччиною.

У Вашинґтоні відбувся триденний жидівсько-американський конґрес у справі переслідувань німецьких жидів. Рішено створити фонд у висоті міліона долярів на поборювання гітлеризму всюди, де він виступає.

НЮ ЙОРК, 23. V. ПАТ. „Joint Distribution Comitee" розпочав широко закроєну кампанію, щоби зібрати фонд 2 міліонів долярів, який буде призначений на допомогу німецьким жидам. Одночасно „Amerikan Jevish Congres" веде рівнобіжну акцію збирання грошей на фонд оборони жидівських прав. Фонд преліміну ють на півтора міліона долярів.

—o—

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

о. АЛЕКСАНДЕР СТЕФАНОВИЧ

крил. професор релігії вчит. діп. семинарії, Совітник Митр. Конисторії, вельми заслужений діяч на церковній і національній ниві, дільний член богатьох українських товариств

помер дня 23. травня 1933. р. по принятті св. Тайн в 86. році життя.

Похорони зачнуться в четвер 25. травня, в год. 5. вечором перенесенням тлінних останків до церкви Успення Пресв. Богородиці. В пятницю по Сл. Божій, яка зачнеться в год. 9., відпровадження тіла на личаківський цвинтар.

Віддати останню послугу свойому сеніорові, многозаслуженому Синові Церкви і Народу запрошують

Т-ВО СВ. АНДРЕЯ
і Т-ВО ОО. КАТЕХИТІВ.

Гітлер про антисемітизм.

В інтервю, оголошеному в одній нюйорській газеті, канцлер Гітлер заявив, що на основі матеріялу, який держиться покищо в тайні, викрито світовий комуністичний комплот. Щодо свободи преси, то він знищить поліпа, яким є жидівсько-марксистичні часописи. Чому світ, каже Гітлер, проливає крокодилячі сльози з приводу долі, яка постигла заслужено маленьку меншину в Німеччині? Деж було світове сумління, коли міліони німецької людности терпіли голод і недостаток, коли загибали серед злиднів? Питаю Рузвельта, питаю американський нарід: чи ви готові приняти до себе тих отруйників не тільки німецької, але й світової християнської душі? Кожному з них ми радо дали би вільну карту їзди та ще й тисячу марок на дорогу, щоби їх всіх позбутися. Невже маю згодитись на знищення тисячів німецької людности, щоби всі жиди могли спокійно працювати й розживатися, а тимчасом міліони німців будуть голодувати й падати жертвою більшовизму?

Велика фашистівська рада.

Рим, 23. ПАТ. Велика фашистівська рада зійшлася вчора на засідання у справі звіту міністра фінансів. Наради скінчилися промовою Мусолінія, що виголосив експозе про міжнародню ситуацію у звязку з останніми подіями та актуальними справами. Мусоліні обговорив справи звязані з розброїною конференцією та майбутньою господарською конференцією в Льондоні і врешті пакт чотирьох, що має на меті запевнити на довший час мир Европі. На його думку загальна атмосфера Европи поправилася значно після відозви Рузвельта і промови Гітлера. Опісля подав великій раді подробиці переговорів, які велися в Римі в справі пакту чотирьох. Рада закінчила засідання, приявши рішення в справі льондонської конференції.

НЕСПОКІЙ СЕРЕД СЛУЖБОВЦІВ БАСЕЙНУ СААРИ.

ЖЕНЕВА, 23. V. ПАТ. Голова управляючої комісії басейну Саари письмом повідомив генерального секретаря про неспокій серед службовців окр. Саари, спричинений погрозами гітлерівської влади.

ОБМЕЖЕННЯ ЗБРОЄНЬ.

ЖЕНЕВА, 23. V. ПАТ. На засіданні головної комісії розброїної конференції бувш. міністр бюджету Пальмад зясував французьку тезу в справі обмеження видатків на воєнні цілі. Коли конференція доведе до обмеження доповняючих бюджетів явністю видатків на воєнні цілі, о це принесе гарантію, що поодинокі держави не могтимуть переступити меж, визначених умовами. Інакше тяжко буде обняти такими обмеженнями деякі ділянки, як напр. вишколення війська, будова військових нерухомостей, уліпшування транспорту та приготовні зарядження до мобілізації промислу.

—о—

МІНА У ВОЄННІЙ ШКОЛІ.

ГЕЛЬСІНГФОРС, 23. V. ПАТ. Підчас виклазів у школі воєнної маринарки вибухла міна. Було ранених 8 старшинських аспірантів.

—о—

Китай просить перемиря.

ПЕКІН, 23. V. ПАТ. Команда китайських військ, що робонять Пекіну, звернулася до англійського амбасадора з проханням помогти їй в осягненні льокального перемиря з японськими військами, що наступають на Пекін.

Сполучені Держави в справі розброєння.

Заява америк. делегата в Женеві.

Представник Злучених Держав Нерман Дейвіс склав у понеділок на головній комісії розброїної конференції у Женеві заяву в імени американського уряду в справі остаточного становища супроти проблеми розброєння. Дейвіс відчитав письмену декларацію, яку вважають актом відмови Америки від дотеперішньої невтральности в европейських справах. Головні точки тої заяви такі:

1) Американський уряд готов піти в ділянці розброєння так далеко, як яканебудь інша держава. Редукція зброєнь має іти етапами і дійти до стану, потрібного для внутрішніх поліційних цілей;

2) американський уряд, беручи участь в організації мира, є готов вступити в розмови з іншими державами в разі конфлікту на тему, чи мир справді загрожений. Американський уряд обіцює бути солідарним з державами, які ствердять небезпеку для мира з чиєїсь сторони, признають напасника винуватим і рішать привернути мир;

3) американський уряд погоджується на спільну автоматичну і постійну контролю зброєнь, ведену постійною розброїною комісією;

4) перший рішучий крок до будучого остаточного розброєння треба зробити негайно.

Заява американського делегата дає Англії змогу змінити її становище до конфліктів на випадок війни. Досі Англія не могла виступати самостійно на морі проти держави, що почала війну, бо боялася попасти у конфлікт з фльотою Зл. Держав. На майбутнє такої небезпеки не буде, тимбільше, що Англія зможе виступати зі своєю фльотою за згодою Зл. Держав. Таке довіря двох великих держав змінить теж міжнародню торговлю.

„Таймс" є тої думки, що справи, які ввійшли у підставу порозуміння при пакті 4-ох держав, слід би звязати зі справами розброєння, над якими радять саме тепер у Лізі Націй, з заявою Дейвіса і покликом през. Рузвельта. У Льондоні висловлюють надію, що пакт 4-ох держав може легко перетворитися у пакт 5-ти держав з участю Зл. Держав.

Даром

З ЗНАМЕНИТІ НОЖИКИ ДО ГОЛІННЯ „САЛЬФЕРС" тому, хто купить 5 шт. за 1.— зол. тільки Перфумерія С. ФЕДЕРА, Львів, Сикстуська 7.

Почтові висилки відворотно.

Хто предложить цей вирізок отримає гарний дарунок.

Ослаблення кризи в сільському господарстві Чехословаччини.

Сільське господарство Чехословаччини терпіло підчас кризи, завдяки низьким цінам сільсько-господарських продуктів і наслідком значного розходження між тим, що хлібороб одержував за свої продукти та тим, що він повинен був платити за промислові вироби, йому конечно потрібні при його роботі. Щодо цього питання, то є дуже цікаві дані, які торкаються загальних виручок, що їх отримували хлібороби за продукти у часи кризи та вартости продукції. Ці дані торкаються Чехії та базуються на цінах з 1914 р., які приймаємо за 100. Можемо ствердити на підставі цих даних, що протягом 1931 та 1932 рр. загальні виручки за продукти в районах, де не плекали цукрового буряка, коливалися між 637 (травень 1931 р.) та 501 (серпень 1932 р.), а вартість продукції — у межах 881 (липень 1931) та 835 (вересень 1932). Таким чином слід ствердити пониження сум, що їх одержували за продукти, як і пониження вартости продукції. Але це надання у відношенні до вартости продукції є порівнюючи менше значне, ніж у відношенні до виручок, що їх отримували за продукти. Від початку 1932 р. вартість продукції аж до кінця 1932 р. понизилася на 5,2 проц., в той час, як прибутки знизилися майже на 20 проц.

ПРИ ЗАТРОЄННІ, ВИКЛИКАНІМ ЗІПСУТИМИ СТРАВАМИ, як рівнож алькоголем, нікотиною, морфіною, кокаїною і опюм натуральна гірка вода **FRANCISZKA-JÓZEFA** є цінним помічним засобом. Поручають її лікарі.

Зрозуміле, що головні зусилля відповідальних чинників у сільському господарстві Чехословаччини зосереджувалися підчас кризи на боротьбі проти вищезгаданих негативних явищ. Сюди слід подати низку заходів, між якими треба підкреслити такі: а) закон про обовязкове змішування спірту з бензиною для технічних цілей, б) закон про примусове мішання імпортової пшениці з краєвою пшеницею, в) закон про хлібний синдикат, г) закон про синдикат торгу худобою. Всі ці заходи сприяли сільському господарству в республиці, що в свою чергу спричиняло зменшення ріжниці між індексами цін харчових продуктів з одного боку, та промислових матеріялів — з другого.

В дійсности, індекси цін на харчові продукти в гуртовій торговлі вирівнялися в липні 1931 р. на 753 (рахуючи ціни з липня 1914 року за 100), в той час як при кінці року 1932 вони впали на 660, а в березні 1933 — навіть до 632. Щодо індексів цін на фабричні продукти, то вони досягли в січні 1931 р. — 807, у кінці 1932 р. впали до 696, а в березні 1933 навіть до 676. Іншими словами, ріжниця між індексами цін с.-г. продуктів з одного боку, та промислових матеріялів і фабричних продуктів з другого — виказувала тенденцію до зниження. Напр., 1. січня 1931 р. індекси цін на с.-г. продукти були на 104 пункти нижче індексів на фабричні продукти. 1. січня 1933 р. ця ріжниця впала до 80 пунктів, а 1. березня 1933 р. згадана ріжниця не перевищувала 44 пунктів, що свідчить про значне поліпшення, порівнюючи з минулим. Індекси цін у царині сільського господарства з одного боку, та промисловости з другого — набижуються поволі до однакового рівня. Іншими словами, купна спроможність сільського населення збільшилася, а внаслідок того розширився ринок для продажі промислових продуктів.

Не буде зайвим згадати також про зменшення ріжниці між цінами на харчові продукти в гуртовій торговлі та в детальній торговлі. У 1931 р. ціни товарів у подрібній торговлі досягали деколи 190 проц. ціни у гуртовій торговлі (напр., у відношенні до гороху), а навіть 237 проц. (у відношенні до бараболі). Однак, ця ріжниця зменшилася протягом 1931 та 1932 рр. У місяці вересні 1931 р. роздрібна ціна пшеничної муки досягла 140 проц. гуртової ціни, хоч у грудні ця ріжниця впала до 125 проц. а в жовтні 1932 р. навіть до 118 проц. Що торкається картоплі, то відповідна ріжниця була 237 проц. 225 проц. та в жовтні навіть 196 проц. [illegible] загалі, ріжниця між роздрібними та гуртовими цінами на харчові предмети зменшилася від [illegible] р. аж до 1933 р. на користь роздрібної торговлі. У січні 1931 р. ціни роздрібної торговлі творили біля 124 проц. цін гуртової торговлі, [illegible] затком 1931 р. цей індекс знизився до 121 проц., а в 1933 р. навіть до 111 проц. Головна причина цього падання полягає у сприятливо[illegible] впливі кооператив.

Отже, з усього вищесказаного можна зробити висновок, що ослаблення кризи в сільському господарстві Чехословаччини є безперечним фактом.

Проф. С. Бородаєвський.

—о—

Вкрали поверх міліон золотих.

Процес інж. Рущевського, що ведеться від кількох тижнів перед варшавським судом за зловживання при будові порту в Гдині, доходить до кінця. Цікава була промова прокуратора Грабовського, який сказав м. ін.:

„Не тому будовано Гдиню так коштовно і поспішно, щоби того вимагало добро держави, але задля зовсім інших цілей. З пятьох міліонів золотих, призначених на будову почтового будинку в Гдині, поверх міліон золотих вкинено в болото. Наповнювано ним власні та чужі кишені. Попросту вкрадено поверх один міліон зол. на 5 міліонів виданих. Спосіб, як це роблено, був просто безличний. Ті гроші загарбала банда злодіїв, не зважаючи на приписи й біжники. Говорячи про те все, не можна того інакше трактувати, як ганебну крадіж публичного гроша. Зібралося добірне товариство: Рущевський, Мікульський, Котлінський, Гроновський і Вронек. Одні з них сидять у криміналі, інші будуть там сидіти. Товариство добралося на те, щоби обкрадати державу, а на чолі тої банди станув державний урядовець, що не вагався брати від інших хабарів. Все те ділялося в білий день при цілім бюрократичнім апараті, при формальних контролях, а все покривав один чоловік, інж. Рущевський. Він ломив систематично приписи, обріхував безнастанно в рапортах. Що слово то брехня, що звіт, то друга брехня".

Присуду в тій справі надіються з кінцем тижня

ҐАНДІ В[…]ОДАТИЙ.

Хоч Ґанді значно [...]лаб, почав уже третій тиждень голодівки. Н[...]олиться вже два тижні й хоче носити борол[...] Лікарі сподіються, що Ґандієму вдасться п[...]ороти голодівку.

НОВИНКИ

— **Відома кравецьк[...]обітня у Львові ВАСИЛЯ ҐРЕСЯКА** перенесен[...]д ч. 23 вул. Сикстуська, Ш. сходи, І. пов. При[...] замовлення по 40 проц. дешевше на мужесь[...]рання, реверенди. Найліпші матеріяли на с[...]ді. 1615 1 8-20

— **Позір Впорядчи[...] Свята відкриття нагробника Ів. Франка.** Збі[...] всіх впорядчиків визначено на четвер т. є. [...]ц. м. на год. 16-у на площі чит. „Просвіти“ [...] Личакові при вул. Крупярській ч. 15. (До[...]рамваєм чч. 1, 3, 8, перестанок коло церкв[...] Петра). Провід Технічної Секції Комітету [...]осить усіх вже зголошених впорядчиків на [...] збірку обовязково прибути. На збірці бу[...] видані інструкції і виказки. Особи, які ще[...]е мали нагоди зголоситися, а які можуть і [...]уть взяти на себе функції впорядчиків Свята, [...]олять прийти також у вище поданому часі [...]гадану площу.

— **Комітет будо[...]агробника І. Франка** повідомляє всі україн[...] Установи, що білети на суботнішню і неді[...]ю академію, зарезервовані для делегатів [...] установ, **треба відібрати найпізніше** до пя[...]і в книгарні „Просвіти“ при вул. Руській.

— **Франкова ви[...]ка** в Національному Музею (вул. Мохнацьког[...]2) показує видання творів поета, його літер[...]рних перекладів, наукових студій і видань та[...]нографій про Франка. Відчинена буде враз [...]ділами новітнього мистецтва, в суботу й н[...]ю до 18 години. Вступ для групових відвіди[...] краю по 30 сотиків від особи.

— **На докінчен[...]агробника І. Франкові** зложила пані Ася Л[...]ька 10 зол.

— **Впреосв. е[...]оп Бучко** виїхав на візитацію в Скалатщи[...] поверне аж з кінцем червня ц. р.

— **Вийшов на [...]ю** із бережанської слідчої вязниці Іван Іва[...]вич, селянин з Вербиловець пов. Рогатин, я[...] закидували переховування летючок ОУН. [...]ля трьохмісячного слідства показалося, що [...]невинен, і справу припинено.

— **Комуністи[...] прапор на церкві.** Пишуть нам з Рогатинщ[...] В ночі на 1. травня ц. р. Василь Благий, ф[...]ерський челядник в Рогатина, вивісив на [...]кві у Вербилівцях червоний прапор. Коли з[...] з церкви, постигла його ще на даху кара бо[...], як кажуть місцеві люди, бо посовгнувся і [...] на бляшаний дах. Наслідком голосного стук[...] прибігла громадська варта і зловила його т[...] на даху, бо не міг уже злізти. Спільник Благ[...], один жидок з Рогатина, що стояв на сторо[...] під церквою, втік, лишивши „товариша“ на [...]ху. Селяни стягнули комуніста на землю і вси[...] йому порядно, щоби більше не лазив на цер[...], а поліція відставила його на другий день до [...]дчої тюрми в Бережанах. Дивно тільки, що [...] не вивісили червоного прапора на свою [...]кницю, чейже було їм ближче та лекше, а піш[...] аж на село, на церкву.

— **Продовж[...] академічного року.** На основі виконного [...]порядку, який міністерство освіти має вида[...] в найближчому часі до закону про вище шкі[...]ицтво, академічний рік буде продовжений [...] два тижні. Досі академічний рік зачинався 1. [...]тня, а тепер зачнеться 1. вересня. Виклади, [...] тревали звичайно 28 тижнів у році, тепер т[...]тимуть 30 тижнів.

— **Справа [...]ча.** Зачувати, що студент Стефан Чич, постріле[...] поліційним урядовцем Цесельчуком з прив[...] замаху на його особу, не стане перед наг[...] судом. Наслідком пострілу в голову йому с[...]аліжувало ноги, так що він не може ходити. Розправа проти нього відбудеться перед суд[...] присяглих.

— Бюро [...]дорожей „Орбіс“ набула на власність ПКО. [...]оно буде перемінене на акційну спілку з по[...]ами агендами. Проектується туристична [...]раля, що обійме не тільки залізниці, але й [...]втобусовий рух. Крім того агенди „Орбісу“ об[...]уть готелярство.

— **Хто виграв на льотерії?** Четвертого дня тягнення класової льотерії впали виграні на такі числа: 20.000 зол. на ч. 52603. 15.000 зол. на ч. 32686. 10.000 зол. на ч. 72554, 141346, 147.735. — 5.000 зол. на ч. 31173. 2.000 зол. на ч. 42911 46313. 1.000 зол. на ч. 62480, 84076, 97756, 123829. 400 зол. на ч. 65960, 102188, 103737, 115339, 144181, 150923. 200 зол. на ч. 13842, 15136, 25415, 26100, 72876, 30782, 35727, 51871, 56100, 66586, 84861, 86974, 88743, 91724, 96663, 101661, 113303, 122909, 133156, 149848. — Пятого дня тягнення впали виграні на такі числа: 100.000 зол. на ч. 137605. — 5.000 зол. на ч. 89494. 2.000 зол. на ч. 33742, 53205. 125635. 132399. 1.000 зол. на ч. 39442 43475 56931, 123064. Нагороди потішення по 1000 зол. на ч.: 7271, 7364, 11136, 18445, 19914, 19214, 19769 22823, 28308, 24555, 35985 61002, 37191, 39704, 46180, 59113, 82214, 84225, 91340, 57347, 38167, 76765, 100732, 101937, 111596, 103056, 118899, 122833, 123968, 135900, 133124, 133960, 134262, 135773, 139379, 140763, 144232, 143297, 147640, 150136. — 500 зол. на ч. 33002, 61352, 72849 12153. 400 зол. на ч. 5937, 23612, 62880, 68953, 79434, 83830, 90530, 102687, 130345. 200 зол. на ч. 6943, 23893, 24043, 26148, 41100, 46109, 48706, 61898, 116425, 124515, 134574.

ВІДГУКИ ДНЯ.

У вірній службі.

Скільки разів, за мого життя в камениці „Просвіти“, я бачив його. Отого старенького, сивого священика, що йшов вузькими скрипливими сходами на другий поверх. Помало, з прибитою думками головою, з якимись письмами в руці...

Тут, на другім поверсі були ті, яким віддав себе на службу. „Діло“, „Рідна Школа“, „Просвіта“. Всі на другім. А як і заходив коли на перший поверх, до „Центробанку“, то хіба зі складкою на якусь ціль, бо не мав ні часу, ні змоги дбати за свої власні ощадности.

Стерті сходи вікової камениці мають неодин слід його ніг. І молодих, що легко переступали, і старих, що з трудом воліклися. Але ті ноги все радо мучились для загального добра, хочби воно на око виглядало якнайдрібніший мачок. А це тревало не рік, не десять, а більш, як пів віку. День у день, день у день, а нераз двічі і тричі на день.

Заходив у редакцію, клав капелюх і палицю на крісло і стукав до кімнати головного редактора. А коли там був хтось, ждав терпеливо і тихо, аж прийде на нього черга.

То стаття, то новинка, то інформації.

Передімною друге число „Діла“ І. річника. Жовті від старости чотири сторінки, етимольогією писані. А на одній пожовклій картці стаття про бурси і підпис: Александер Стефанович — катехит учительських семинарій.

Скільки то вже літ! Від суботи 5. січня 1880 року. А скільки від тоді статтей в тій самій ґазеті, з тим самим підписом! А скільки без підпису!

Майже до останніх днів працьовитого, довгого життя, життя до останнього віддиху присвяченого рідному народові.

Сива голова спочила вже. Не напастують її думки про конечну роботу, про статті, конференції, засідання. Лице випогодилось. Не крають його морщини журби за успіх початого діла.

Отець Александер Стефанович у труні.

А над сріблом його волосся золотий ореол і напис: „Ціле життя на службі України“.

Галактіон Чіпка.

ПОДЯКА.

У своїм і моїх дітей імени почуваюся до обовязку зложити подяку Товариству взаїмних обезпечень на життя й ренти „КАРПАТІЯ“ у Львові за виплачення без зайвих трудноців обезпечення по моїм бл. п. мужі Романові Стельмахові, в сумі 1.000 долярів ам.

Скоре й кулянтне виплачення обезпечення уповажнює мене поручити це одиноке Українське Товариство обезпечень на життя й ренти „КАРПАТІЯ“ у Львові найширшим колам української суспільности.

Стрий, дня 9. травня 1933.

Марія Стельмахова в. р.

— **Напад на інкасентку.** На вул. Клепарівській злодій Василь Марущак із Пустомит напав на інкасентку Львівських Броварів Єлисавету Штавберівну, що несла в течці 800 зол. Вдарив її тупим знаряддям у голову, а коли вона непритомна впала на землю, вирвав течку та пустився втікати. Його здогонили прохожі й тайні агенти та арештували. Гроші віддали інкасентці.

Запамятайте теперішню адресу:

„РІДНА ШКОЛА“

Львів, вул. Словацького 14.

— **Нещасне кохання.** 19-літня Стан. Гофманівна, дочка столяря, що занята була як помічниця в фірмі „Сармація“ при вул. Академічній ч. 8 у Львові, закохалася у 35-літнім поручнику. Коли довідалася, що поручник кохається ще в двох інших дівчатах і коли одна з них зажадала від Гофманівни, щоби зірвала з поручником, вона зірвала з ним. Пізніше, хоч уже мала вийти за якогось лікаря, навернулася до поручника. Коли знову одна зі суперниць стала відгрожуватися Гофманівній, вона кинулася під поїзд біля білогорського ліса. Колеса льокомотиви відрізали Гофманівній обі ноги. Гофманівну забрали до шпиталю.

— **Жертва редукцій.** До дирекції залізниць у Станиславові зайшов зредукований бувш. службовець цієї дирекції та зажадав, щоби його допустили до през. Волкановського. Коли його не хотіли впустити, счинив бешкет і сказав, що дирекція йому — королеві Перу — винна 80.000 долярів. Службовця Д. тому два роки зредукували, він заробляв на життя приватними лекціями як лінгвіст. Голод і нужда довели нещасного до нервового розстрою та божевілля.

— **За шпіонажу.** В Перемишлі військовий суд розглядає справу стрільця Брунона Бженчика з 39 п. п., обвинуваченого в шпіонажі.

ДРУКАРНЯ „ДІЛО“

Львів, Ринок 10. Тел. 29-26.

Виконує швидко і солідно всілякого роду друкарські роботи

по найдешевших цінах!

— **За напад на банк.** В Самборі відбувся судовий процес Михайла Лабівки, обвинуваченого в участи в нападі на жидівську позичкову касу в Бориславі. Лабівка признався до вини й оповів, як відбувся напад, але головну вину звалив на Біласа і Данилишина, мовлячи, що був тільки сліпим знарядом в їхніх руках. Критичного дня до каси мала вплинути щаднича вкладка 1000 долярів, задля якої й виконано напад. Присяглі судді признали його вину 10 голосами, наслідком чого Лабівку засуджено на 3 роки вязниці та втрату громадянських прав на 5 літ.

— **Смертні порахунки.** В Керниці пов. Городок наслідком крадіжи трави з громадської сіножати парубки Стефан і Іван Артими напали на Василя Кордика і так побили його лопатами, що він незабаром помер. Обох душогубів арештовано. — На дорозі між Вишенкою і Дубровицею парубок Петро Петарах убив парубка Івана Кичму, що залицявся до тої самої дівчини.

— **Касовий службовець — убивником.** У звязку з убивством нотаріяльного службовця Худзіка й зраненням ем. майора Овоца в Бжозові поліція арештувала службовця Комунальної Каси Ощадности в Бжозові Романа Яйка. Поліція передала Яйка з доказовим матеріялом судовій владі в Сяноці.

— **Самогубство Тетмаєрового сина.** У Варшаві в Саському готелі отруївся, як здогадуються, денатуровим спіртом та порошками медаліну 31-літній син відомого польського письменника Пшерви-Тетмаєра Казимир Станислав. Покійний був налоговим алькоголіком, а останніми часами запав на „ґальопуючу“ чахотку. Батько не хоче відступити від сина й не хоче дати похоронити його, бо вірить, що він у летаргу.

— **Тяга до давного.** З Відня повідомляють, що незабаром змінять однострої австрійської армії. Вояки дістануть мундури, що будуть пригадувати давну цісарську армію.

— **Архикнягиня модисткою.** Сензацією дня в Мінхені є великий сальон мод, який відкрила там австрійська архикнягиня Франциска, жінка архикнязя Макса, брата останнього цісаря Карла. Фірма ведеться під назвищем графині Франциски Верберґ з Відня. Вона є донькою принца Гогенльоге-Шілінґсфірст, що перед світовою війною був президентом Буковини, опісля намісником Трієсту, а вкінці австрійським президентом міністрів. Після розвалу давної австрійської держави архикнязь Макс збіднів і розійшовся з жінкою, яка замешкала в Мінхені, а він сам живе у Відні.

— **Сходини членів Т-ва „Обнова“** відбудуться в четвер 25. ц. м. в год. 9.45 в домівці Т-ва (Коперника ч. 36. під вежою). — **Виділ.**

— **Подяка.** Управа Української Рем. Бурси у Львові складає щиру подяку тим Видавництвам і Громадянам, що своїми цінними жертвами збогатили бібліотеку згаданої бурси. Зокрема дякує Видавництвам: „Світ Дитини“ — 10 кн. і річники „Світа Дитини“; „РСУК“ — 20 кн. і безплатна висилка „ГКЧ.“; „Сільський Господар“ — 22 кн.; „Марійське Т-во Молоді“ — 28 кн. і безплатна висилка „Нашого Приятеля“; „Червона Калина“ — 7 кн. і річник „Ч. К.“; „Книгарни Н. Т. Ш.“ — 9 кн.; Книгарня п. Й. Громницького — 5 кн.; Видавництво „Родина“ — 4 кн.; Редакція „Дзвонів“ — 5 кн. і безплатна висилка „Дзвонів“; Всв. о. Ректор д-р Йосиф Сліпий — 2 кн.; Всеч. о. д-р Богдан Липський — 3 кн. — **о. Олександер Малиновський, голова.**

— **Справа внутрішньої капіталізації.** 24. травня у Варшаві в салі Союзу Залізничих Гут відбудеться дискусійний вечір Т-ва господарських журналістів, на якому проф. Адам Кшижановський виголосить реферат про значіння капіталізації. Після дискусії над рефератом оголосять вислиди конкурсу, зорганізованого Почтовою Касою Ощадности при співучасти Т-ва господарських журналістів і публіцистів на тему значіння капіталізації з нинішних часах і роздадуть нагороди за найліпші праці з тієї ділянки.

— **Справлення друкарської помилки.** В статті інж. д-ра Е. Храпливого **„Хліборобська Палата у Львові“** вкралася немила помилка, а саме в уступі, що починається словами: „Право вибирання радників“, має бути: „Право вибирання радників з виборчих округ мають особи, що є членами ухвалюючих органів повітових союзів комунальних..., **а крім цього є власниками, наємцями або керманичами... господарства, або є такими, що працюють в окрузі Палати в ділянці хліборобства та мають вищу або середню хліборобську освіту“.** Це виходить ясно з чергових двох уступів статті.

—o—

Дописи.

КОВЕЛЬ.

Ковельський „Союз Українок“ працює далі успішно в напрямі національного та культурно-освітнього вишколу місцевого громадянства. Інтенсивно розвинули свою діяльність секції драматична й відчитова. Дня 23. IV. драмат. секція „С. У.“ за режисурою М. Підбірського виставила перекладну комедію „Гріхи молодости“. Під оглядом мистецьким і матеріяльним вистава пройшла добре. Правда, що сама песа не надається для відвідувачів вистав „С. У.“. На черзі вистава „Наймичка“. Дня 25. IV. відбувся реферат С. Підгірського про М. Костомарова. Періодично відбуваються в „С. У.“ дискусійні вечорі, голосне читання тощо. — Цими днями „уруxомилась“ „Основа“, що блаженно спала кілька літ. Її „урухомлення“ виявилось вокцщо в наймі помешкання, що мусіло статись; бо інакше магістрат відібрав би субвенцію, яку виплачує „Основі“ під умовиною, що вона буде щось робити.

РОГАТИН.

Свято Матері. Дня 14. V. уладжено в гімн. салі заходом „Рідної Школи“ Свято Матері. Програма: святочна промова про значіння і ролю матері — о. дек. І. Щербанюк; хорові точки шкільного хору „Рідної Школи“, переплітані деклямаціями, викликали гарне враження; Бариляковоі „Свято Матері“, сценічну картину на дві дії, відіграв шк. драм. гурток; на закінчення два гарно уложені та прибрані живі образи. Свято випало дуже гарно.

Сотиковий фонд на „Рідну Школу“. Повіт. Кружок „Рідної Школи“ видрукував відповідні табелі та розіслав до всіх сіл рог. повіту для збирання сотикового фонду від душі чи родини. Цим хоче Кружок призвичаїти громадян до сотикового дару так, як даємо на Боже. В деяких селах, як Пуків та інші, йде збірка на „Р. Ш.“ з повним успіхом. Як показується, є це дуже гарний почин.

О. Г.

—o—

СПОРТ.

СПОРТ ЗА КОРДОНОМ.

ПРАГА. Теплішер — С. К. Пльзен 4:0; Вікторія Жіжков — Богеміенс 3:1; Наход — Кладно 4:3; Славія — Лібен 4:1. В мистецтві веде Славія (24 п.) перед Вікторією Пільзно (21 п.), Вікторією Жіжков (21 п.) і Спартою (20 п.).

ВІДЕНЬ. Вієнна — В. А. Ц. 5:1; Рапід — Б. А. Ц. 3:0; Гакоаг — Австрія 4:1; Лібертас — Адміра 2:1; Вакер — Ф. А. Ц. 3:1; Спортклюб — Він 0:0. Вієнна добула мистецтво Австрії. Гакоаг перемогою над фіналістом за чашу Відня Австрією лишається в І. лізі; до другої ліги спаде правдоподібно Б. А. Ц.

БУДАПЕШТ. Гунгарія — Кішпесті 3:1; Уйпешті — Немзеті 7:1; Офнер — Бочкай 3:0; Ференцварош — 3. Округа 5:2; Аттіля — Сорокшар 3:0. В мистецтві веде Уйпешті (35 п.), Гунгарія (34 п.), Ференцварош (33 п.).

ЦІРІХ. Англія — Швайцарія 4:0 (1:0). Другий з черги виступ англійців на континенті закінчився заслуженою перемогою. Англійці перевищали швайцарців тактикою і фізичною кондицією. Грають вони т. зв. практичний футболь без технічних „майстерштіків“. Напад комбінує в полі не надзвичайно, зате стріляють дуже багато. Швайцарці грали в полі добре, але на клясу гірше під воротами.

УКРАЇНА — ЛЕХІЯ.

Змагання за мистецтво А-кляси відбудуться в четвер 25. ц. м. в год. 11. на грищі 40. п. п. на Погулянці. Попередять в год. 9. Лехія II. — Україна II. за мистецтво Б-кляси.

ДО НАКОЛЕСНИКІВ ЛЬВОВА!

Український Спортовий Союз просить власників колеса зійтися на спільні сходини в четвер 25. ц. м. год. 5. попол. у домівці У. С. С., вул. Домініканська 11, І.

ВІДКЛИКАНІ ЗМАГАННЯ.

У. С. С. повідомляє клюби копаного мяча львівської округи, що змагання за мистецтво в неділю 28. ц. м. відкликано з огляду на відкриття натробника Іванові Франкові. Зате поручаємо всім клюбам У. С. С. у Львові, щоби їх члени взяли масово участь як впорядчики свята. З тією метою клюби передадуть до середи 1 год. полудня спис впорядчиків до У. С. С., Домініканська 11, І., а ці останні зійдуться в четвер в год. 7. веч. у домівці У. С. С. на коротку конференцію для одержання інструкцій.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Середа, 24. травня год. 7.30 веч. „Викрадена наречена“.

Четвер, 25. травня год. 7.30 веч. „Викрадена наречена“ (остання вистава).

Театр Різнородностей.

Середа, 24. травня год. 7.30 веч. „Фройтяйн Доктор“.

Четвер, 25. травня год. 7.30 веч. „Фройляйн Доктор“ (остання вистава).

Кіна.

АДРІЯ: „Пальма смерти“, „Ніч несподіванок“.

АПОЛЬО: „Біла отруя“ (на осн. Марчинського).

АТЛЯНТИК: „Під Твою оборону“.

КАСІНО: „Навчи мене кохати“ (Рамон Новаро).

КОЛІСЕЙ: „Скіпи“, ревія „Колісей у цвіттю“.

КОПЕРНИК: „Гальо Берлін! Гальо Париж!“

МАРУСЕНЬКА: „Гальо Берлін! Гальо Париж!“

МІРАЖ: „Невідомий співець“.

ПАЛЯС: „Бейбі“ (Анні Ондра).

ПАН: „Романс княжни“, „Така солодка дівчина, як ти“.

ПАСАЖ: „Пострах Арізони“.

ОАЗА: Нечинне.

СТИЛЕВЕ: Бастер Кітон як „Добродій людей“, ревія: „Ми не боїмося нікого!“

ХИМЕРА: „Люди в готелі“.

УТІХА: „В тіні чародерів“ і ревія.

Закордонне радіо.

Середа, 24. травня 1933.

Бреслява (325) 16.15 Пісні шлеських композиторів; **Міляно** (331,4) 11.15 Муз. вечірня; **Брно** (341,7) 10.55 Нар. музика, 18.40 Нар. опера, **Льондон** (356) 20.25 „Тоска“ оп. Пучіні; **Штутгарт** (360,6) 16.00 Дитячі пісні; **Ляйпціг** (389,6) 12.00 Концерт; **Берлін** (419) 18.10 Нар. пісні, 21.00 Концерт; **Білгород** (429,7) 19.30, 21.30 Нар. пісні; **Стокгольм** (435,4) 20.30 Військ. музика, **Відень** (518,1) 11.30, 12.00 Квартет, 19.00 Легка музика, 20.05 Вечір одноактівок; **Рига** (525) 17.00 Грігові твори, 19.05 „Країна осміху“ оп. Легара; **Будапешт** (550,5) 16.00 Циг. музика, 20.15 Виїмки з мад. оперетох, 23.15 Фортепян; **Харків** (937,5) 9.00, 15.00, 18.00 Концерт, 13.50 Муз. комедія, 16.30 Гумор і сатира, 19.00 Муз.-літ. вечір.

Четвер, 25. травня 1933.

Кенігсберг (217,1) 20.00 „Гавелес Гамельдарт“ оп. Гренера; **Братислава** (279,3) 12.05 Концерт, 18.00 Скрипка, 18.40 Скрипка; **Міляно** (331,4) 21.00 „Пуритани“ оп. Белліні; **Гельсінгфорс** (368,1) 18.35 Спів; **Білгород** (429,7) 16.30, 19.00 Нар. пісні; **Беромінстер** (459,4) 20.00 „Міст зітхань“ оп. Кремє та Галевія; **Прага** (488,6) 8.30, 18.00 Пісні, 16.00 Військова музика, 20.00 „Одружіння“ комедія Гоголя; **Відень** (518,1) 11.30 Концерт, 14.50 Камер. музика; **Рига** (525) 20.20 Пісні, **Будапешт** (550,5) 19.40 Пісні; **Харків** (937,5) 9.00 Гумор, 10.00 Звуковики, 13.50, 16.30 Концерт, 15.00 Український концерт, 19.00 Оперова й балетова музика; **Москва** (1000) 17.25 „Мадам Батерфляй“ оп. Пучінія (Сталін 424,3) 17.25 „Корневільські дзвони“ оп. Плянкета (Досв. 720 м.)

Львівське радіо.

Середа, 24. травня 1933.

12.10, 17.00 Грамофон, 12.35 Шк. поранок, 15.25 Збіжева біржа, 15.35 „Свято дитини“, 16.00 Грамофон, Сільва рерум, 16.40 **Відчит в українській мові: „Симон Петлюра“ виг. проф. д-р Ол. Лотоцький**, 17.40 Стан і будучина ремесла, 18.00 Концерт (музика, спів), 18.55 „Над жарновецьким озером“, 19.30 Відч.: „Тиждень дитини“, 20.00 Весела авдиція, 21.00 Спортові вістки, 21.10 Фортепян, 22.15 Танк. музика, 22.40 Сонні мрії, 23.00 „Зрада“ репортаж з муз. ілюстрацією.

Четвер, 25. травня 1933.

12.15 Муз. поранок (орхестра, спів), 14.00 Грім і його небезпека, 14.20, 15.00 Музика, 16.00 Для дітей: „Михась“ опов. Б. Пруса, Загадки, 16.25 Грамофон, Сільва рерум, 17.00 Скрипка, 18.00 З міжнародних летунських змагань, 19.25 Сирена та лекція танку, 20.00 Орхестра, 20.55 Трансм. з Торіна: „Пуритани“ оп. Белліні, Спортові вістки, 23.55 Танк. музика.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Вступні іспити до дівочої гімназії „Рідної Школи“ у Львові, вул. Театинська 10. до І. кляси гімн. нового типу і до IV—VII. гуманістичної гімназії відбудуться дня 16. червня. Зголошення приймає від дня 1. червня Управа гімназії. У найближчім шкільнім році гімназія буде приміщена в будинку Т-ва „Рідна Школа“ при вул. Хшановської ч. 9. — **Старшина Кружка Рідної Школи ім. М. Шашкевича.**

Для бідного матуриста зложили в нашій Адміністрації: п. О. зол. 2.—, о. Волод. Гоцький, Колоденце, зол. 10.—.

— **Вписи і зголошення до І. і VIII. кл.** фідії Малої Дух. Семинарії в Рогатині та до її інтернату на шк. р. 1933/34 приймає Ректорат до дня 15. червня 1933. Того самого дня відбудуться теж вступні іспити. Всі питомці найдуть дешеве приміщення в інтернаті, а пильних і вбогих учнів можна приняти за зниженою оплатою. — **Ректорат.** 1985 1—2

—o—

БІРЖА.

ДОЛЯР.

Курс доляра, що в неділю на неофіціяльній біржі дійшов був до 7.92, у вівторок знову впав. У вівторок рано Банк Польський купував доляри по 7.70 зол., а в приватних оборотах платили по 7.75 зол. Вполудне Банк Польський обнизив курс доляра на 7.65. У позабанкових оборотах платили за доляра по 7.65 зол.

ЗБІЖЕ.

За 100 кг. льоко ст. над. парітас 200 км. Ціни ринк.	золотих від	золотих до
Пшениця двірська	31·75	32·25
Пшениця збірна	28·75	29·25
Жито одноціле	15·50	15·75
Жито збірне	14·50	15·—
Ячмінь двір. одноцілий	13·25	13·75
Ячмінь на мливо	11·—	11·25
Овес галицький	13·75	14·25
Овес замоклий	9·—	9·50
Кукурудза краєва	13·75	14·25
Бараболя промисл.	2·50	3·—
Фасоля біла	17·—	20·—
Фасоля колірова	13·—	14·—
Фасоля краса (в мішк.)	13·—	15·—
Горох пів-Вікторія	18·—	20·—
Горох полевий	14·—	16·—
Бобик	9·50	10·—
Вика чорна	7·50	8·—
Вика сіра	6·50	7·—
Сіно солодке прасов.	6·50	7·50
Солома прасована	4·50	5·—
Гречка	13·—	13·50
Льон	38·—	40·—
Лубін синій	8·00	8·25
Ріпак озимий	40·—	42·—
Висівки житні	7·50	7·75
Висівки пшеничні	7·25	7·50
Пшоно	25·50	27·50
Просо краєве	15·50	16·50
Макухи льняні	17·—	18·—
Конюшина черв. зн	70·—	72·—
Мак синій	180·—	190·—
Мак сивий	160·—	170·—

100 кг. льоко Львів	від	до
Пшениця двірська	33·25	33·75
Пшениця збірна	30·25	30·75
Жито одноціле	17·—	17·25
Жито збірне	16·—	16·25
Ячмінь на мливо	12·50	12·75
Овес збірний	10·25	10·75
Мука пшен. люксусова	60·30	60·—
Мука пшен. 65 проц.	46·—	47·—
Мука житня тип уряд.	31·—	31·50
Висівки житні	7·50	7·75
Висівки пшеничні	8·—	8·25
Крупи ячмінні грубші	24·—	26·—
Пшоно ч. 1	37·—	39·—
Пенцак ч. 10	24·—	26·—
Сіно солодке кр. пр.	7·50	8·50

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“:

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 23. V.: масло —.—, молоко 17 сот., сметана 70 сот., яйця 2.80 зол. Тенденція знижкова.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ВІЛЛЯ „Надія“ Черче поручає Вп. П. Гостям-лікуванцям свої гарні, сонячні з комфортом улаштовані покої. В першому сезоні ціни значно знижені. 1975 2-5

ЛІТНИСЬКО Забродє-двір (о. п. Соліна, via Устрики Долішні) в лісистій околиці над Сяном; ціна 4 зол. 1939 2—5

6-ТИ ТИЖНЕВИЙ курс крою за зниженою оплатою у Вищій Кравецькій Школі розпочинаю 1. червня. Вписи М. Козловська, Академічна 22, І. п. 1971 4—7

ПРОДАМ без посередника нову комфортову каменичку, околиця Личакова, дохід 600 зол., довг 14.000 зол., довготерміновий вклад 40.000 зол., Савка, Горішна Павлінів 23, І. 1989 1—1

ПОКІЙ з меблями (або без) від 15-го червня, Виспянського 12, дв. 2, огл. 15—17. 1990 1—2

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

СПЕЦІЯЛІСТ НЕДУГ ЛЕГЕНІВ, СЕРЦЯ І ШЛУНКА

Д-р Фелікс Ган

ЛЬВІВ, БАТОРОГО 12, ТЕЛ. 84-45.
Пересвітлює Рентгеном.

НОВИНА! — АВТОМАТ-БРОВНІНҐ 6-ти мм., який викидає сам гільзи після вистрілу — стріляє до цілі, гарно оксидований, плоский,— запевнює цілковито особисту безпеку, приголомшує гуком. Ціна тільки зол. 7.10, 2 шт. 14.—, 10-стріл. зол. 22.—. Сотка куль 3.65. Дозвіл непотрібний. Висилаємо за почт. післяплатою, кошта пересилки оплачує купуючий. Предст. Фабр. Зброї „Stabil“, Warszawa, Wspólna 2 — oddz. 3 A.

Найновіші моделі паризьких корсетів.

патентований монополь на Польщу закупила робітня паризьких корсетів
МАЛҐОЖАТА, ЛЬВІВ, БАТОРІЯ 34.
Остерігаємо перед підрібками.

ЛЮДВИК МАРК
кравецька робітня
тепер СИКСТУСЬКА 58 а, тел. 24-98.

ШЕВЧЕНКО і КНЯЖНА РЕПНІНА
Ціна 1·50 зол., на почт. перес. 50 сот

ЕВГЕН ЧИКАЛЕНКО
Спогади І. ІІ. і ІІІ. часть
Ціна 8·— золотих — без пересилки.

З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів, Ринок 10. Видає Видавнича Спілка „Діло“. За редакцію відповідає Олександер Костик.